

באותו זמן ויפל ה' אליהם פרדמה על הארץ. ה' אליהם - אבא ואמא. פרדמה - זו הפלות, שנאמר ביה (בראשית ט) ותרדמת נפלת על אברם. הפלו על משה ויישן. אין שנה אלא גלות. ויקח אחת מצלעתיו - מצלעתיו של מי? אלא מאותם עלמות של הגבירה נטלו אבא ואמא אחד מהם, והוא צד לבן, יפה כלבנה. ויסגר בשר תחתנה - זה בשר שנאמר בו (שם) בשוגם הוא בשר. בשר של משה אדים, ועלו נאמר פנוי משה בפני חמה, ולבן (שר) פניה בלבנה בראש חמה.

יפה כלבנה בראש חמה. דבר אחר ויסגר בשר - רצוי לבן עליון בה. זהו שכותו ויסגר ה' בעדר. דבר אחר ויסגר - כמו שנאמר (שם כה) לעומת המסתגרת, מסגרת מתיקית, שכה הגבירה חזקאל מ') יהיה סגור ששת ימי המעשה.

ובן ה' אליהם את האלע. פאן גרמו סוד היבום, שאמרו בו, פיון שלא בנה, שוב לא בינה. זהו שכותוב (דברים כה) אשר לא יבנה את בית אחיו. אבל לגבי הקדוש ברוך הוא נאמר בו ויבן ה' אליהם. אבא ואמא בונים אותה אלו. זהו שכותוב בונה ירושלים ה'. ר' שהוא בן י'י, אבא ואמא, עליהם נאמר ויבן ה' אליהם את האלע. אשר לך מן האדים - זה העמוד האמצעי. ויבאה אל האדים - הביא אותו אל האלע שלקח מה', העלמה שללה.

עליה נאמר וריה ב' ואני אהיה לה נאם ה' חומרת אש סביב. ולבן בהר זה יבנה בית המקדש על ידי הקדוש ברוך הוא, יהיה קים לדורי דורiot, ועלו נאמר (ח' ב') גדול יהיה בבוד הבית הזה הוא יהא קיימא (מ' דף ק"ט) לדרי דריין. ועליה אתחמר (ח' ב') גדול יהיה כבוד

בזהזא זמנא ויפל יי אליהם פרדמה על האדם. יי אליהם אבא ואמא. פרדמה דא גלוֹתָא דאתמר ביה (בראשית ט) ותרדמת נפלת על אברם. ארמי ליה על משה ויישן. לית שינח אלא גלוֹתָא. ויקח אחת מצלעתיו. מצלעתיו דמאן. אלא מאלין עילמין דמטרוניתא נטלו אבא ואמא חד מניעיו ואייהו סטרא חורא. יפה כלבנה. ויסגור בשר תחתנה, דא בשר דאתמר ביה בשוגם הוא בשר בשר דמשה סומק. רעליה אתחמר פני משה בפני חמה. ובגין דא (שיר השירים ו') יפה כלבנה ברה בחתה.

דבר אחר ויסגר בשר בעאן לאגנא ביה עלייה הדא הוא דכתיב ויסגד ה' בעדר. דבר אחר ויסגר כמה דאת אמר, (שמות כה) לעומת המסתגרת, מסגרת מתיקית, דבה מטרוניתא (חזקאל מ') יהיה סגור ששת ימי

המעשָׂה :

ויבן יי אליהם את האלע, הכא אתרמייז ר'א דיבום דאמרו ביה פיון שלא בנה שוב לא בינה, הדא הוא דכתיב, (ברית כה) אשר לא יבנה את בית אחיו. אבל לגבי קדשא בריך הוא, אתחмер ביה ויבן יי אליהם אבא ואמא בני לה לגביה הדא הוא דכתיב בונה ירושלים יי. ר' דאייה בן י'י אבא ואמא. עלילתו אתחמר ויבן יי אליהם את האלע. אשר לך מן האדים דא עמוניא דאמצעיתא. ויביאה אל האדם אייתי ליה לגבוי צלע דנטיל מן ה' עולימא דיליה.

עליה אתחמר (זכריה ב) ואני אהיה לה נאם יי חומרת אש סביב. ובגין הדא בטורא דא אתחמי בי מקדשא. על ידא דקדשא בריך הוא יהא קיימא (מ' דף ק"ט) לדרי דריין. ועליה אתחמר (ח' ב')